

Een nieu droevigh Liet / van een grouwelijke moort /
 begaen van een Weert aen een koopman; die daer des nachts quam logeren / ende
 hoe het van twee Deken-kramers is gesien / die 't de Schout van Dianen heb-
 ben aengedient waer over de Waert met sijn huysgesin is gekregen / gelijck
 ghy zieder in dit Liet kunt lesen / geschiet bytrent Dianen den 17 Janua-
 ry / 1677. op de Wijse: Van Biron,

Wijst hier een wepnig staen gy burgers en huysliede /
 En hoorz dees doeshent aen dat God heeft laten ges-
 chieden het is geen droom of loogen / maer een nieu
 waerlich liet / gy siet 't als met ogen is vooz u deur geschiet.
 In Januay lent leen van die lopende iare / quam een
 koopman getreen beslaen met gelt seer spaere / by ene Des-
 hendzaker en Ceems-man onoverwacht dat maecht dees
 koopman trager te reyen in der nacht.

Terwijl sy met malhaer / sneeg over wege gingen / en
 woude ten e gaet quam haer de nacht verpynghen de koop-
 man sprack wy sinne / en moy sluch van de Stad / ich kan
 niet horen binne / ich ben heel moe en mat.

Daerom wil ick al hier / in dese Herberg treden / de
 Ceems man met manier / sprack gaet in buyfent vreden /
 Dus is hy met verlangen / Wyt wees niet overleghy recht
 na dat huys gegangen / 't welck stonde aen de wegh.

Die koopman riep hou hou / wel is hier niemant binne /
 doe quam de man en vrou / de weert en de weerdinne / en
 spraken allebeyde wel byent wats u begeert / de koopman
 weert die seyde loggys vooz mijn heer Weert.

Maer daer moet sijn bestelt vooz my / alleen een hamer
 want siet ick heb veel gelt / om dat dan te bequamer / en bet-
 ter te bewaren / wil ick alleeren sijn / de Ceems-luy laet ick
 varen om te falveren mijn.

Ich ben heel droef van geest / en vooz de Luycher Wa-
 len / als vooz de pest bezet / dies sonder langhe te zalen /
 h d' ick afscheyt genomen van hun sijnde verbaert / en hier
 op u gehouwen / als sijnde best bewaert.

Maer dat die goede man / albaer 's wederbaren / sal ick
 haert toeren an / en zieder u verklaren / de weert sprack ja
 i treouwen / komt by in huys mijn byent / gy sult een ha-
 mer houwen / en wel worden gedient.

De koopman gaf de weert / sijn Zousiet op te slyngen /
 dat was de weerts begeert / o wat vooz duynse guppen /
 doch ick moet eerst be halen / en dit wat laten staen / hoe 't
 de Luycher Walen daer buyfent is vergaen.

Dees mannen waren vooz hy / dit weerts huys een groot
 ende / op het leit spraken hy / wy sijn hier ondenkenbe / waer
 sul i wy logeren ons gelt dat is niet groot / wy moeten
 sober teeren de ander seyt geen noot.

Daer haer een schuur met hay / daer wy de koopman
 sieten / daer konnen wy seer moy / bey onse ruyt genieten /
 dus sijn sy bey met haert / na d' hoyschuur weer gekieert / en
 sijn so aldernaect / dees koopman gelogert.

Terwijl sy lagen daer / hooyden sy zeesflich gieren en
 grouwelich gebaer / en heel moozdaghieren sy beyd half
 door van vrees / hebben daer aengehoort / dat binnen in 't
 huys dese koopman werde bermoort.

O weert o duynse wicht gy haert daegheer vooz ogen /
 het recht Diaens gericht / noch weert gy niet betwogen / 't
 scheen galg en rat en slake u lochten tot de daet o grouwe-
 lijche sake wie leerden ont soo quaet.

Wat de koopman ocht erm besloofde 't mocht niet baten
 na die gelijck en gelieck / mooy wy sijn teven sal / de De-
 ken-kramers sagen vooz van dees moorders vuyt / het dae-
 de lichaem wybzagen / en werpen in een kuyt.

De pur sy vloeden weert / met puyt en oude plancken /
 hoe kont gy goede heer / duiden soo quade rarken / maer
 gy sijn met lanchmoedig / verdzacht al tot een tyt / want u
 grimwichheit spoedigh dan keert en sel karkij.

Sulck sag men doen gesien / aen dese moozdenaren /
 want sy die 't hadden gesien en op de hoyschuur waren die
 wpongen bey hun handen / en sezeypen tot den heer / sy sijn
 beyd opgetanden en doort gespongen neer.

Sy liepen seer verbaert / na Dianen de Stede / doen het
 weert daeghebe met haert / En hebben daer in 't vrede / van
 't begin tot aen 't ende / De Moort aen elck verklaert / De
 Schout met sijnen bende / Die spongh ter siont te paert.

En heert het huys beert / Kontom met sijn trawanten /
 hreegh so aldaer in 't net / Dees overgeen quanten / By
 heestie aen malhaer / Schooyt in sloten vant / En soo de
 een met d' ander / Doen 't God verdoort verast.

In den moortel wy voozseyt / vonden sy kegen lichamen
 Die se hebben wy verhaen / dat daer de wijse teeren / heu
 hebben doen tabzaken / de merker van de moort / Wat
 d' ander sullen maken / sal haert werden gesoor.

Hoe 't haer nu sal vergaen / dat sal de tyt haert teeren /
 Wy hebben hier verhaen / dat daer de wijse teeren / heu
 hebben doen tabzaken / de merker van de moort / Wat
 d' ander sullen maken / sal haert werden gesoor.

Men kan de droefheit hier / niet geen pennen beschryft
 't Tammeren en getter / berde van slyan en wijden / die
 dese doonden sagen / verhuort / daer in hun bloet / en riepen
 met veel klagen / dat men dit lioden moet.

Leert nu wy dit verdoort / go bozgers en gy Heeren / hi
 van den duynel niet / heel te laten rgereren / Want hy ge
 duertlijcken / Als een Leeu ont u gaert / maer hy moet
 van u wischen / als gy hem wederjaert.

Een droevig beklagh / van drie Per soouen /
over haer menigvuldige bedreben schelm-
stukken / waer onder een een kint vermoort heeft / daer
over tot Uytrecht in hegtens sittende / en hare
Wonnisse verwachtende sijn / op de Stemme:

Philippus Koninck van Spanjen goet.

Eerste misdadiger.

1. **M**ijn Ziel bedroeft tot in der doot /
Wil hare klachten stozen:
Na dien ick nu ben in de noot
Men wil mijn leven hozten /
Ick ben eplae² als een Schip /
't Geen wert gedreben op een klip
Met stoten en met hozten.

Ick wies in alle boosheyt op /
En wou ua niemant hooren /
Ick gaf de vromicheyt de schop /
't Geen my maectt als verloozen
Daer in . . . klagen baet nu niet
Delwyl men my niet groot verdriet /
Dan 't leven sal beroben.

Tweede misdadiger.

3. **I**n vrient 't is nu wel klagens tijt /
k Heb mee mijn selfs misgrepen:
Daerom ick ben in grooten strijt /
En krijgh in 't hert veel nepen
Dan wegen mijn bedreben quaet
Ben ick in dees bedroefde staet
Ellendigh hier gellepen.

4.

k beklagh mijn moeder vroom en goet
Die sulcken Monster teelde
Want ick haer geheelijk onsoet
Staegh in alles verbeldde /
En raecten soo voort op het wilt /
Mijn tijt niet Boeden soo verspilte
En wiert een kint van u teelde.

Derde misdadiger.

5. **E**n ick doe mee mijn droeve klacht
Mijn self kan ick niet dvingen
Ick heb mijn in 't verdriet gebracht
Daerom moet ick nu singen
Miseria. Miseria.
Maer ach mijn klachten sijn te spa /
Dooz dees veranderingen.

6.

Ick heb eplae² een kint vermoort /
Op een verbloecte wijze
En 't schaepe soo in sijn bloet gesmoort /
O fout om te af-grijsen
Waerom ick heden ben gebaen
Men sal my 't leven roben gaen
Wie sou daer niet dooz pfen.

7.

Wat raet nu in ons ongebal
En onbestendigh treuren
Dooz my tot God ick naken sal
Gien beter kan ick speuren /
In dees mijn droefheyt over groot
Op dat ick vand' Eeuwighe doot /
Bevreyt sijn sonder treuren.

Eerste misdadiger.

8. **D**ees raet bevalt my wonder wel
Daer toe strecken mijn sinnen
O Heer laet dooz dit droeve spel
Ons doch genade winnen /
Soo kan geen Duppel doot nog pijn
In 't minste ons na deeligh sijn /
Maer bynght ons boven binnen.

I I R I S.